

Négy strand működik a monopolizált ujszegedi Tiszaparton

(A Délmagyarország munkatársától.) A város végre, esztendőnk óta tartó harc eredményeképpen házikezelésbe vette az ujszegedi Tiszapartot, megteremtette rajta a városi strandfürdőt. Ennek a régen sürgetett lépésnek egyik legfontosabb és legüdvösebb velejárója az eddigi kasztrendszer felszámolása volt.

Az ujszegedi parttól eltűntek a drótsővények, amelyek a partfoglaló kasztokat elrekesztették egymástól és megakadályozták az egészséges, vonzó tiszai fürdőélet kialakulását. A polgármester, amikor elrendelte a városi strand tervének megvalósítását, elvi határozatban kimondotta, hogy a város számára monopóliumot biztosít az ujszegedi parton, ahol ezentúl magántársaság nem kaphat területi használati jogot, nem létesíthet partfürdőt, a közúti hid és a Bertalan-émlék közötti fürdőre alkalmas partszakaszon csak a város strandfürdője állhat fenn.

Természetesen nincsen olyan szabály, amelynek ne kellene elviselnie a kivételeket. Arról már beszámoltunk, hogy a városi strand meg-

nyitása után alig néhány nappal már két strandengedélyt is kiadott a polgármester. Engedélyt kapott strandlétesítésre a Stefánia-Szövetség és az ujszegedi Szent Vince Egyesület. Az engedélyokirat elég szigorú kikötéseket tartalmaz, kimondja, hogy a két intézmény partfürdőjén csak gyermekek tartózkodhatnak, felnőttek, a szükséges felügyelőkön kívül egyáltalában nem.

Most azután megtörtént a harmadik kivétel is. Az Országos Testnevelési Felügyelőség intézett beadványt a város hatóságához és a leventék számára kért megfelelő partszakaszra használati engedélyt. A partszakaszon a testnevelési felügyelőség a leventestrandot kívánja felállítani, hogy a leventeköteleseket uszárra taníthassák. A város hatósága — megadta a kért engedélyt, a leventestrand helyét az ujszegedi oldalon jelölte ki, a városi strand felett. Kikötötte azonban, hogy ezt a strandot nem használhatják mások, csak a leventék.

A városi stranddal együtt tehát már négy strandfürdő van az ujszegedi parton.

A két királyhalomi szomszédvár harca bárddal, szőlőkaróval és késekkel

Fogházra ítélik a támadó házaspárt

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék Habermann-tanácsa hétfőn tárgyalta két tanyai házaspár bűnügyét. Samu János és felesége, valamint Ilovai János és felesége, királyhalmai városi társbérlet kerületbe kerültek a vádlottak padjára. A két házaspár egy földdarab miatt régóta haragos viszonyban volt. Samuéknek szőlőjük volt és ezt állítólag Ilovaiék irigyelték volna tőlük. Viszont Samuék is volt haragudni valójuk, mert a szomszéd Ilovaiék állatai bejártak az ő földükre és ott kárt okoztak.

A két szomszédvár így évek során át elkésredett hanggal nézett egymással szembe. Samu már máskor is tett olyan kijelentést, hogy ellátja Ilovaiék baját, a kérdéses alkalomkor pedig el is látta. Ez az eset a múlt év őszén történt, éppen akkor, amikor Samuék a megirigyelt szőlőben szüreteltek, Ilovainé a szőlő mellett haladt el és ekkor utána kiáltott Samuné, mire Ilovainé bemert a szőlőbe. Itt azután előugrott egy bokor mellől Samu és és mindketten rátámadtak a szomszédasszonyra.

Samuné egy szárvágó késsel és egy rozsdás bárdal hadakozott és sikerült is lecsapnia vele Ilovainé kezének felső ízületeit. Az asszony sikoltozására kiszaladt a tanyából Ilovai és amikor látta, hogy felesége veszélyes helyzetben van szőlőkaróval rohant segítségére. De Samu készen várta és egy nagy késsel kétszer mellbedőfte a szomszédot. A Samu házaspár ezután elvonult és az Ilovai házaspárt eszméletlenül otthagyták. A kórházban mentették meg Ilovaiék. A férfin Samu kése súlyos sebet ejtett, megsértette a tüdőt és a szívburokot is, hónapokig tartott, amíg felépült. Ilovainé is meggyógyult, de husz százalékos rokkant maradt.

A tárgyaláson Samuék könnyű testisértés miatt viszonyvadászt emeltek Ilovaiék ellen, azt állítva, hogy ők is sérüléseket szenvedtek. Samuék azzal védekeztek, hogy a haragoskodást a föld miatt Ilovaiék kezdték, ezek viszont az-

zal vádolták a szomszédokat, hogy a verekedést előre elhatározták s úgy csalták be Ilovainét a szőlőbe, hogy ott elláthassák a baját.

A bíróság a Samu házaspárt bűnösnek mondogatta ki súlyos testisértés büntetésében és ezért őket fejenként 5-5 hónapi fogházra ítélte, Ilovaiék ellenben jogos védelem címén felmentette.

Véget ért a papucsmunkások sztrájkja

15-20 százalékos béremelést kaptak a munkások

(A Délmagyarország munkatársától.) Beszámoltunk arról, hogy mozgalom kezdődött a papucskészítő iparban a bérek javításáért és a munkaidő csökkentéséért. Amikor a munkaadók elutasították a munkások kérését, a munkások sztrájkba léptek. Hétfőn tárgyalások kezdődtek a munkaadók és a munkások között és ennek eredményeképpen a sztrájk este véget ért, a munkások kedden reggel mindenütt felvesszük a munkát.

Megegyezés jött létre a három legnagyobb üzemben, a Tuxsa-, Kriska- és Karácsonyi-műhelyben, a munkások 15-20 százalékos béremelést kapnak és az eddigi 78 órás munkahéttel szemben ezentúl 65 óra lesz a munkaidő. A nagy üzemek után hozzájárultak a feltételekhez a kisebb üzemek is, így kedden reggel az egész vonalon tovább folytatják a munkát.

Az afrikai veszteséglista

Róma, július 6. A legutóbb közzétett nyilvános jelentés szerint Olasz-Keletafrikában január 1-től június 30-ig összesen 2553 katona az olasz hadak teljes vesztesége.

Az olasz keletafrikai szolgálat a leghatározottabban megcáfolja egy külföldi hírszolgálat jelentését, amely szerint Abesszinia Gore nevű helyiségében új abesszin kormány alakult volna.

Felesége helyett agyonverte az apósát

Pécs, július 6. Takács József 24 éves gazda feleségével összeveszett, majd a kocsmába ment. Onnan hazatérve elhatározta, hogy leszámol feleségével. Az uccsajtót Vidá József, 63 éves apósa nyitotta ki, akinek a kezében eső doronggal nekiesett, agyba-főbe verte, úgy, hogy az idős ember súlyos sérüléséből belehalt. Takács Józsefet letartóztatták. Azzal védekezik, hogy feleségével akart leszámolni és tévedésből verte agyon apósát.

A cseh államvédő törvény

London, július 6. Az alsóházban sir J. H. Aslam, képviselő kérdezte a külügyminisztertől: Van-e tudomása az új cseh államvédelmi törvényről, amely a kisebbségek létét fenyegeti az ugynevezett védelmi körzetben és mily lépéseket szándékozik tenni a Népszövetség útján, hogy a kisebbségek védelemben részesüljenek és hogy Csehországot a kisebbségi szerződés rendelkezéseinek betartására szorítsák?

Eden így válaszolt: Ami a kérdés első részét illeti, felhívták rá figyelmemet; ami a második kérdést illeti, a csehországi német párt a Népszövetséghez kérdést intézett a csehországi kisebbségek helyzetéről. Ez a kérvény tárgyalás alatt áll — nem nyilatkozhatom.

A danzigi helyzet

A szenátus elnöke cáfolja a puccshíreket

Berlin, július 6. A danzigi szenátus elnöke vasárnap Genfből Berlinbe utazott. A repülőgépen nyilatkozott a „Völkischer Beobachter” munkatársa előtt. Az újságíró első kérdése az volt, igazak-e a külföldi sajtóban felbukkanó hírek arról, hogy Danzigban puccs készül?

— Már Genfben hallottam erről a hangulatkeltésről, — válaszolt Greiser, Genfi tartózkodásom ideje alatt több londoni szerkesztőség telefonon felhívott és megkérdezték tőlem, igaz-e az, hogy a vasárnapra virradó éjszaka 6000 német birodalmi katona érkezett Danzigba a puccs végrehajtására. Természetesen, nem mondhattam mást, mint hogy minden ilyen hír légből kapott koholmány.

— Miután a danzigi főbiztos tevékenysége továbbra is egyesegedül arra irányul, hogy beleavatkozzék a szabad állam belső politikai ügyeibe és ezzel lehetetlen helyzetet teremtsen, minden erőmmel azon leszek, hogy a népszövetségi főbiztos tevékenységét ne csak időbelileg korlátozzák, hanem egyszersmindenkorra megszüntessék.

Az újságíró ezután azt kérdezte, hogy Danzig képviselteti-e magát a Népszövetség jövőbeni megbeszélésein?

A szenátus elnökének válasza a következő volt:

— Ha a jövőben megegyeszer kísérletet tennének arra, hogy tisztán belpolitikai kérdéseket a Népszövetség fórumán megvitassanak, úgy a danzigi szabadállam elutasítja majd magát, hogy ilyen megbeszéléseken résztvegyen. Minden más esetben, amikor Danzig szabadállamot érdeklő kérdések megvitatása szerepel majd napirenden, minden lehetőséget kihasználunk majd, hogy bekapcsolódjunk a tanácskozásokba.

Az utolsó kérdés úgy szólt, hogy Danzig és a Népszövetség megváltozott viszonya megzavarhatja-e a német-lengyel kapcsolatokat.

— Semmiféleképpen sem félek ettől, — válaszolta Greiser, — sőt ellenkezőleg, szilárd a meggyőződés, hogy Danzig helyzetének megváltozása esetében sokkal nagyobb mértékben járulhat majd hozzá ahhoz, hogy megszilárdítsa a német-lengyel jóviszonyt, mint ahogyan eddig tette.